

AYIN GÜNDEMİ

A Bülent ŞENTURK
Maden Yüksek Mühendisi

Çok uzunca bir süredir, ülkemizde siyasi-ekonomik sıkıntılar krizler devam ediyor. Krizlerin üzerine giderken uzun vadeli planlar yapılıp, programlar uygulanmıyor. Çözümler gününbirlik, o günü kurtarma üzerine yapılıyor. Bir krizden çıkarken, sonraki krizin oluşması için temeller atılıyor. Krizden çıkmak için uygulanan yöntem sonrakini oluşturuyor. Bedeli çalışan kesimler öderken ekonomi-siyaset kısa süreli nefesler alıyor. Ancak sonraki kriz daha yoğun ve büyük oluyor.

Ülkede yapılan tercihlere baktığımızda, rant ekonomisi tercih edilirken, sanayileşme gözardı ediliyor. Geldiğimiz noktada; üretmeyen para ile para kazanmayı hedeflemiş bir toplum görüyoruz. Toplum bu sisteme razı edip, entegrasyonunu sağlamak için yapılan beyin yıkama, yönlendirme çalışmaları da devam ediyor.

Krizlerin etkisi sonucunda halkın yönetenlere güveni kalmıyor. Bu nedenle yapılan seçimlerde, barajlara rağmen bir parti tek başına iktidar olamıyor. Koalisyonlar kuruluyor. Ortaklar değişiyor, o da olmazsa bakanlar değişiyor. Çoğunluğun memnun olmadığı bir sistemde, sistem

değiştirilemiyorsa, yöneticiler sık sık değişir.

Ziyaretine gidip, şöyle bir iş yapalım dediğiniz bakanı sonraki gidişinizde bulamıyorsunuz. Bakanlarla birlikte yöneticiler de değişiyor. Bunu bir de gününbirlik çözüm arayışlarını da eklerseniz "Bir yılda tronadan 1 milyar \$ kazanacağız" demeciyle karşılaşırsınız. "Bugün trona için yatırıma başlanılsa, yatırım 3-4 yıl sürer. Bu süreden sonra her yıl 250 milyon \$'lık bir ihracat yapılabilir." dediğinizde bu kimsenin ilgisini çekmiyor. Dört yıl sonra başlayacak ve en az 15-20 yıl süreyle alınacak bu para yerine 1 yıldaki 1 milyar \$ tercih ediliyor.

Hükümet çalışanların ücretlerine % 50 zam yaptı. Medya kaynağı yok diye ayağa kalktı. İç borçlanmanın, faiz ödemelerinin kaynağı var mı? Savaş için ödenen yaklaşık 7 milyar \$'ın kaynağı var mı? Her harcamanın kaynağı olsa enflasyon olur mu? Bence itirazlar "zam % 100 yapılmalıydı" diye olmalıydı. Bu zam oranı bile son üç yıldaki reel gelir kaybını karşılamıyor.

Siyasilere, partilere duyulan güvensizlik, toplumun kendisine de yansımış durumda. Günün, kendini kurtarmak felsefesiyle bir batağa doğru gidiyoruz. Gazetede bir haber,

"operasyon sırasında 25 PKK'lı ve 15 güvenlik görevlisi öldü." Artık bu savaşa bir son vermek gerekiyor. Her yıl 7 milyar \$'ı oraya gömdüğümüz gibi bu ülkenin gençleri 5'er, 10'ar, 40'ar ölüyorlar. Kamuoyundan en ufak bir tepki de görülüyor.

Ölüm oruçları nihayet bitti. Derin bir soluk aldık. Ancak 12 insanın ölüm orucunda ölmesi, bu ülkenin üzerine bir kabus gibi çökecek. Şu soruyu sormadan edemiyoruz. "Hükümet madem bu koşullarda anlaşacaktı, bunu niye bir hafta önce yapıp insanların ölümünü engellemedi?" Bu işin çözümü için 12 kişinin ölmesi mi gerekiyordu? Sürekli yanlış bilgilerle kamuoyunu yanıltan ve gerginliği tırmandıran Şevket KAZAN bu olayda hatalıdır. Aynı tarz konuşmalara devam ediyor. "Tutuklularla anlaşmadık." Yani yine yargılandıkları ilde değil de, başka illerde mi yatacaklar. Her yolculukta kendilerine ve yakınlarına eziyet mi edilecek.? Yeniden ölüm oruçları mı başlayacak?

Cumartesi günleri kayıp yakınları Beyoğlu'na gidiyor. Polis, bu insanları, anaları, babaları acımasızca dövüyor. Gözaltına alıyor. Gaziosmanpaşa'da sol örgütler yüzleri maskeli gösteriler yapıyorlar. Polis müdahale ediyor. Göstericiler Cemevine kaçıyorlar. Gaziosmanpaşa geçen yılki olaylar nedeniyle oldukça hassas bir yer. Göstericileri Cemevinden çıkarmak için en az on yol bulunabilecekken Polis, panzerle cemevine giriyor. Bu olayı protesto eden halktan kişiler de gözaltına alınıyor. Camilerin karşıtı cemevleri olamaz. Ancak camiye panzer ile girilse sünnilerin hissedecekleriyle, bu olayda alevilerin hissettikleri pek farklı değil. İki taraflı bir provakasyonu görmek gerekiyor. Militanlar cemevine kaçıyor, polis de panzerle müdahale ediyor. Aleviler bu olayların içine mi çekilmek isteniyor?

Ülkenin savaştan vazgeçmesi gerekiyor. Önce barış, sonra demokrasi, rant ekonomisinden vazgeçme ve sanayileşme. Bunlar olmaz ise daha çok acılı günler yaşayacağız.

